

njemačkog jezika). Osim harmonizacija crkvenih pučkih napjeva, Canjuga je harmonizirao i gregorijanske korale, koji se obavezno pjevaju jednoglasno, ali dobrom i promišljenom akordičkom pratnjom treba sačuvati mir i uzvišenost koralne melodije. Upravo je to izvrsni fra Anzelmo i postigao. I kako kaže muzikologinja Diana Grgurić: »Canjugina istančana duša je znala osjetiti što naš čovjek zna pjevati i kako znade otvoriti svoje srce pred Bogom. Upravo je u tome tajna Canjugine umjetnosti i veličine.«

Još nekoliko riječi o njegovim instrumentalnim orguljskim skladbama. Veliki dio ih autor nije naslovio, te je za pretpostaviti da je njihova namjena u liturgiji kao preludiji, interludiji i postludiji. Posebno se ističu Preludij i fuga u f-molu, fuga na temu B-A-C-H, te passacaglia fis-mol. Njegove inventivne orguljske skladbe redovito su polifono obrađene, često izrasle na motivima ili čitavim melodijama pučkih crkvenih napjeva.

Za kraj, još bih jednom citirala muzikologinju Grgurić: »Skladateljeve pjesme *Ljiljane bijeli, Uzmite jedite, Sakramantu veličajnom, Ko noć šutiš*, i druge, pjevamo i pjevamo, a da nam nikada ne dojade, a tako nam pobožno uzdižu dušu na molitvu. One pronose slavu čovjeka koji ih je napisao.«

Marijana Petrušić

Glazbena večer fra Anzelma Canjuge u Splitu

U petak, 10. svibnja 2002. godine u splitskom svetištu Gospe od Pojšana održana je glazbena večer u spomen hrvatskog crkvenog skladatelja, svećenika, kapucina, fra Anzelma Canjuge. Svečanost je upriličena u povodu 50. obljetnice njegove smrti u starogradiškom zatvoru 1952. godine.

Proslava je započela misom u 19 sati. Za vrijeme mise župski mješoviti zbor Gospe od Pojšana pjevao je isključivo Anzelmove skladbe. Zborom je ravnala prof. Marijana Petrušić, a za orguljama je bila časna sestra Jelka Ileš iz Družbe sv. Križa. Zbor je na početku otpjevao ulaznu pjesmu *Ja se u tvoju dobrotu, Gospodine uzdam*, za prikazanje pjesmu *Krist iz groba ustade*, a za vrijeme pričesti najprije pričesnu pjesmu *Žrtvovan je Krist pasha naša*, a zatim pjesme *Uzmite, jedite i Sakramantu veličajnom*.

U programu poslije mise nastupao je *Zbor splitskih redovnica* pod ravnateljem mo s. Mirte Škoplj-

nac-Maćine, milosrdnice, a za orguljama je bila s. Zorislava Radić, školska sestra franjevka. Sestre su najprije otpjevale tri Anzelmove skladbe: uskrsni himan *Već zora rumen prosipa* i euharistijske pjesme *Divnoj dakle te O sveta gozbo*.

O skladateljevu životu, prema knjižici Fra Anzelmo Canjuga, bilješke o životu, znalački živo i sažeto, plijeneći pažnju mnoštva slušatelja, govorila je profesorica Marijana Petrušić. Uslijedile su još dvije skladbe u izbedbi sestara: *U srcu majke Marije*, pjesma Gospa i *Zanatlijo tihi*, posvećena sv. Josipu.

Posebnu pozornost pobudio je Anzelmov supatnik iz starogradiškog zatvora fra Ilija Borak, kapucin iz Karlobaga. On je svih pet godina Anzelmove robije proveo s njim u zatvoru. Ilija je govorio o Anzelmovu dolasku u zatvor 1947., o zatvorskom životu i o Anzelmovoj smrti 1952. godine.

Nakon fra Ilijinog svjedočenja *Zbor splitskih redovnica* otpjevao je skladbu sv. Leopolda Mandića *O Leopolde blaženi* i pjesmu sv. Franji Čuj, sveti Franjo, nas.

Gvardijan kapucinskog samostana fra Zlatko Šafaric zahvalio je svim sudionicima ove lijepo glazbene svečanosti i na kraju voditelj programa Mate Terze pozvao je sve prisutne da zajedno zapjevaju pjesmu što je Anzelmo skladao na riječi Dragutina Domjanića *Ljiljane bijeli*.

Svi nazočni bili su dirnuti programom i zadovoljni su napustili pojšansko svetište.

Zlatko Š.

Knjižica Fra Anzelmo Canjuga

Braća kapucini su pod naslovom *Fra Anzelmo Canjuga* izdali knjižicu o pedesetoj obljetnici smrti svoga subrata fra Anzelma. Brižno ju je uredio fra Zlatko Josip Šafaric i stavio podnaslov *Bilješke o životu*.

Knjižica (91 str.) s mnogo sitnih pojedinosti prikazuje Canjugin životni put od rodne obitelji u Budislavcu 1894. godine, preko škole i povezanosti s kapucinima u Varaždinu, te novicijata, studija teologije, doživotnih zavjeta do svećeničkog ređenja; njegovo pastoralno djelovanje u Varaždinu i Osijeku, gdje je 1947. godine uhićen, osuđen o odveden u zatvor u Staru Gradišku, u kojoj je i umro 1952. godine.

Već u mladosti prepoznao je glazbenu nadrenost i glazba će mu postati trajna ljubav sve do kraja života. Postao je najveći kapucinski glazbenik u Hrvatskoj. Iz njegova brojnog opusa svima su poznate pučke popijevke: *Ljiljane bijeli, Uzmite jedite i Sakramantu*